

†

In het gebed en de H. Eucharistieviering van ons allen wordt aanbevolen

Karine DELCOURT

dochter van Marcel en Rosine
DELCOURT-DE WOLF.

Zij werd geboren te Zottegem op 17 augustus 1958 en overleed te Gent na een kortstondige ziekte op 14 maart 1974, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken en de Pauselijke Zegen.
Zij werd begraven te Sint-Maria-Oudenhove op 19 maart 1974.

Wie had durven denken, dat Karine zo jong en onverwacht van ons zou heengaan? Wij staan weer voor het mysterie van leven en dood, waarop wij menselijker wijze geen antwoord kunnen geven. Waarom nu reeds? Zij was nog geen 16 jaar en haar leven was zo rijk aan beloften. Wij buigen het hoofd voor God, omdat wij gelovige mensen zijn.

Karine was een rijk begaafde leerlinge, niet alleen van verstand maar ook van hart. Zij was blij en zonnig van karakter. Zij verstond de kunst, om tevreden te zijn met de eenvoudige dingen van iedere dag. Overal was zij vriendelijk en zacht in de omgang. Omdat zij fijngevoelig was, kwam nooit een kwetsend woord over haar lippen. Zij was volgzzaam voor haar ouders en al haar leraars zonder haar spontaneïteit te verliezen. Thuis en op school was zij gedienschtig voor allen, die een beroep op haar deden. Zij leefde met en voor iedereen, die zij ontmoette.

Wat bijzonder bij haar opviel, was, dat zij zo sociaal-voelend was. Minder begaafde leerlingen mochten daarom rekenen op een bemoedigend woord. Zij was begaan met het lot van alle armen en gehandicapten. Haar droom was later veel te mogen werken voor de minstbedeelden. Daarom dacht zij in haar jeugd, maar echt gemeend enthousiasme, eens mee te zullen werken aan de opbouw in de ontwikkelingslanden. Consequent gaf zij van het hare zonder berekening.

Bij al haar klas- en leeftijdgenoten met wie zij studeerde, lachte, speelde, zong en danste, laat zij een diepe herinnering achter, om nooit meer te vergeten.

Wij zijn diep bedroefd, maar ook fier omdat Karine zo goed voor ons was. Haar kort leven heeft allen gelukkig gemaakt die haar kenden. Zintuigelijk missen wij nu haar aanwezigheid, maar in onze gedachten blijft zij voortleven, en haar naam staat gegrift in onze herinnering zoals in de palm van Gods hand.

Dit plotselinge afscheid is hard voor haar ouders, broer en familie. De enige troost is, dat dit het einde niet kan zijn. Karine schreef eens in haar boeken :

**Vraag niet... wat in de sterren staat,
Voor mij en voor jezelf,
We kunen het niet weten,
Wat moet zijn, zal zijn.**

Dit laatste zinnetje bedoelde Karine niet fatalistisch. Voor haar diepe gelovigheid was het de onzichtbare hand van God, die ons leven leidt langs dikwijls onvermoede paden.

Zij is nu voor altijd bij de levende Heer in de eeuwige paasvreugde. Zij leeft, ofschoon wij haar niet meer kunnen zien. Onze droefheid zal wijken voor de troostvolle hoop en de zekerheid, dat we haar eens zullen terugzien, wanneer ook ons leven zal uitmon-

den in de eeuwige ontmoeting met de Heer.

Bij dit afscheid bidden wij gelovig aanvaardend : « Vader, Uw wil geschiede. Neem Karine op in de vreugde van de gemeenschap van de heiligen ». Door onze tranen heen zijn wij gelukkig, om de blijvende herinnering aan haar goedheid, liefde en het warme geluk, dat wij van haar mochten ondervinden.

Wij weten haar nu in de blijde rust bij de Heer. Daar blijft zij dankbaar denken aan haar ouders, broer, familieleden en allen, die zij kende. Gesterkt door onze christelijke hoop zullen wij Karine daar eens terugzien voor altijd.

De familie dankt u hartelijk voor uw gebed en voor de vele blijken van deelneming, ondervonden tijdens de ziekte, het overlijden en de begrafenis van haar, die ons zo dierbaar was.

De namis zal opgedragen worden in de parochiekerk op zondag 31 maart om 8 u.30.

De familie Marcel en Rosine
DELCOURT-DE WOLF.

Zalig die in de HEER sterven

Druk. J. De Clercq, Sint-Maria-Oudenhove